

תלמודו בידו

דף יג עמוד ב

א] למסקנה, כיצד לר' יהודה מתקינים לכהן גדול אשה שניה באופן המועיל ?

ב] האם שתי צרות מבית אחד, או ארוסה, נופלות ליבום, ומניין ?

ג] כהן גדול אונן, האם רשאי להקריב קרבנות או לאכול קדשים ?

ד] כהן הדיוט שהיה מקריב קרבן, ושמע שמת לו מת, מה יעשה ?

א] נותן לשתי הנשים גט, ואומר לרחל (השניה) "הרי זה גיטיך על מנת שלא תמות לאה". וללאה אומר "הרי זה גיטיך על מנת שאכנס לבית הכנסת ביום הכיפורים".

1. נותרו שתייהן בחיים, רחל מגורשת למפרע (ולא יכנס לבית הכנסת).
2. מתה רחל ולאחיה, רחל מגורשת למפרע, והרי הוא נשוי ללאה.
3. מתה לאה קודם העבודה, גיטה של רחל מתבטל, כיון שלא נתקיים התנאי.
4. ראה באמצע העבודה שלאחיה הולכת למות, יקדים הכהן הגדול ויכנס לבית הכנסת, ויחול גיטה של לאה למפרע משעת נתינתו.

ב] שתי צרות: נופלות ליבום. ואף שמשמעות "בית אחיו" היא אשה אחת ולא שתיים, הרי התורה חזרה על "יבמתו" כמה פעמים לרבות שתי צרות ליבום. ארוסה: נופלת ליבום. שנאמר "החוצה" (אבל "בית" משמע נשואה ולא ארוסה).

ג] כהן גדול אונן מקריב קרבנות, שנאמר "ומן המקדש לא יצא", שאינו יוצא מקדושתו. אך אינו אוכל מהם באנינותו. ונלמד בקל וחומר ממעשר שני שאסור לאונן. לר' יהודה, חכמים גזרו שלא יעבוד ביום אנינותו, שמא יאכל מן הקדשים. אבל כלילה שלאחריו, שהאנינות מדרבנן, רשאי להקטיר חלבים.

ד] ר' יהודה: יניח את עבודתו, ויצא מן המקדש. שכהן אונן שעבד, חילל את עבודתו. ר' יוסי: גומר את העבודה שעוסק בה, ואחר כך יצא.